

henvise til, at man ved Sikringsstyrkens Formering selvfølgelig i nogen Grad kan raade Bod paa de Mangler, der er.

Det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) spurgte, med hvilken Berettigelse Regeringen kun foreslog 11 Mill. Kr. til Forstærkning af Københavns Søbefæstning. Jeg anerkender det ærede Medlems Iver for at faa en saa effektiv Beskyttelse fra Søsiden som muligt — det ærede Medlem var meget bekymret over, at de 11 Mill. Kr. ikke vilde strække til: der var af Generalstaben, af de sagkyndige, forlangt 18 Mill. Kr. Jeg skal dertil sige, at det vil næsten overalt være Tilfældet — det vil det ærede Medlem erfare, naar han undersøger, hvorledes Forholdet er i andre Lande mellem, hvad de krigskyndige Autoriteter kræve, og hvad der sluttelig bevilges af de lovgivende Forsamlinger —, at der bevilges noget mindre, end der kræves. De sagkyndige ville alle Vegne være tilbøjelige til, hvad der ogsaa er deres Pligt, at forlange, at Opgaven skal løses saa vidt muligt fuldkomment. De have jo netop den Pligt at sætte Kravene frem, og Lovgivningsmagten har den Pligt at høre paa de sagkyndige, men Lovgivningsmagten er nu en Gang ikke forpligtet, hverken juridisk eller moralsk, til absolut at følge dem, thi den har at tage ogsaa andre Hensyn, deriblandt jo hovedsagelig politiske og finansielle — Lovgivningsmagten maa overalt sætte sig de finansielle Grænser paa tekniske Omraader, paa Rustningsomraader osv. I Regelen vil det da vise sig, at man ikke formaar fuldt ud at tilfredsstille de Fordringer, som de sagkyndige stille. Ikke blot paa militære, men ogsaa paa civile Omraader vil Lovgivningsmagten i Regelen sige: Ja, vi gøre det, der er strengest nødvendigt, men mere have vi ikke Raad til. Det er det samme, der er sket her; man har indskrænket sig til de mest nødvendige Foranstaltninger. Navnlig har man styrket Haubitsforsvaret i første Linie, og man har foreslaaet de nødvendigste faste Anlæg, men ikke ment, at Pengemidlerne strakte til til at foretage alt det, der er krævet af de sagkyndige. Men derfor kan man ingenlunde sige — det mene heller ikke de sagkyndige —, at det, der gøres, er unyttigt. Det, der gøres, vil være ganske overordentlig nyttigt, naar det en Gang skal prøves, om end det, som sagt, ikke er alt, hvad der fordres. — Saa spurgte det ærede Medlem, om det er rigtig, at Generalstaben oprindelig havde forlangt 23 Mill. Kr. til forberedte, fremskudte Stil-

linger, men at Regeringen havde knappet Beløbet ned til 10½ Mill. Kr. Det er ikke rigtig. Regeringen har stillet den Opgave at tilvejebringe et Anlæg, som vel ikke var nogen Landbefæstning — det er det ikke og bliver det ikke, fordi det under Valgagitationen atter og atter er blevet betegnet saaledes; de forberedte, fremskudte Stillinger, som Regeringen foreslaar, ere ikke nogen Landbefæstning om København, men feltbefæstede Stillinger, styrkede ved permanente Anlæg, som ere i Stand til at opfylde den Opgave, som Regeringen mener det strengt nødvendigt at opfylde, nemlig at kunne sikre Mobiliseringen, at kunne beskytte mod Overrumpling og at kunne være Felthæren en Støtte under dens Kamp for at hindre en landsat Fjende fra at trænge frem til Hovedstaden. Der blev spurgt: Hvad er det allernøjeste Beløb, hvorfor den Opgave kan løses ved saadanne Stillinger? Og som Svar herpaa er Planen om de forberedte, fremskudte Stillinger fremkommen. Naturligvis kan der i den samme Linie laves en permanent Befæstning til betydelig større Summer, til 23 Mill. og højere Summer, men det er en anden Opgave end den, her skulde løses. Det samme ærede Medlem sagde, at i de nærmeste Aar vilde Vedtagelsen af det Forslag, Regeringen her har fremsat, alligevel ikke kunne hjælpe. Jeg antager, at det ærede Medlems Bemærkning fremkom som et Svar paa min stærke Fremhæven af, at det vigtigste er dette: at faa de mest skrigende Mangler ved vort nuværende Forsvar afhjulpne, saaledes at vi ville være bedre i Stand til, hvis det skulde blive fornødent, at væрге vor Neutralitet, saafremt der, hvad jeg ikke anser for usandsynligt, i de nærmeste Aar fremkommer alvorlige Fredsforstyrrelser i Europa. Jeg antager, at det var med Hensigt dertil, at det ærede Medlems Bemærkning fremkom. Det ærede Medlems Bemærkning er imidlertid ikke rigtig, thi vi kunne i Løbet af de nærmeste Aar, hvis Regeringens Forslag bliver vedtaget, netop fremskaffe saadanne Foranstaltninger, som i meget høj Grad ville styrke vort Forsvar. Allerede de første Aar vil der kunne finde saadanne Anskaffelser Sted, at Styrkelsen vil blive ikke ubetydelig; jeg skal især henvise til, hvad det ærede Medlem for Københavns 7de Kreds (V. H. O. Madsen) saa stærkt fremhævede i Gaar: de nødvendige Suppleringer af Ammunitionsbeholdningen, Forbedring af vore Geværpatroner og de Foranstaltninger, som dertil høre. Jeg skal endvidere fremhæve,